

■ Jobber mot menneskehandel

■ Soroptimist

■ Engasjert

NAVN: Guro Bulien

Hun er medlem i Arendal og Grimstad Soroptimistklubb, og har de siste ukene vært med å gjøre over 800 arendalitter oppmerksomme på at menneskehandel er høyst reelt på Sørlandet.

GRETE HUSEBØ
gah@arendalstidende.no

– Jeg er litt engasjert kan du si, sier Guro nesten unnskyldende idet Arendals Tidende treffer henne på jobb på Arendal voksenopplæring, morgenen etter at forestillingen «Hva skriver de hjem om?» trakk fullt hus i Lille Torungen på kulturhuset tirsdag kveld.

I tillegg til kulturhusoppsetningen har Arendals og Grimstads soroptimister tatt initiativ til å få forestillingen inn i den kulturelle skolesekken. Denne uka ble den vist til ungdom på fem videregående skoler i Aust-Agder.

– Hva handler den om?
– Om flyktninger fra Burma som tror de skal til Thailand for å arbeide og sende penger hjem. I stedet blir de låst inne på en fabrikk for Tommy Hilfiger-konsernet og tvinges til å jobbe. Hva skriver de hjem om? De river brevene sine fordi de trodde de skulle kunne sende penger hjem til familien som sulter i Burma.

– Hvordan ble forestillingen mottatt da dere viste den for publikum tirsdag kveld?
– De fikk seg en tankevekker, og da forestillingen var over spurte de hva de kunne gjøre, mange var ikke oppmerksomme på hvor tett på oss vi har denne problemstillingen her på Sørlandet. I tillegg må jeg fortelle at det var utrolig

godt oppmøte. En av skuespillerne fra Oslo var fantastisk imponert, og hun lurte på hva vi hadde gjort for å klare å få over 70 arendalitter ut av sofaen en tirsdagskveld.

– Dere har tidligere også hatt en temakveld om dette med svært godt oppmøte. Hva har dere gjort?

» Når vi fokuserer på alt vi får til blir det ikke så deprimerende å jobbe med dritten.

– Vi har vært flinke til å markedsføre oss med annonser, informasjon til avisene og radio, også har vi brukt facebook.

– Hva fikk dere inn på menneskehandel som tema?
– Soroptimistklubbene i Arendal og Grimstad har tidligere jobbet mye med å skaffe vann til mennesker og utdanning til kvinner i fattige områder av verden. Jeg ble obs på dette da jeg så et stykke av teaterets venner i Grimstad. Jeg ble

så fasinert at jeg begynte å snakke med klubbvenninnene mine om det. Det var da vi bestemte oss for at vi måtte ha stykket inn i den kulturelle skolesekken.

– Det går mange timer med i arbeidet mot dette, og med å besvissgjøre mennesker her lokalt om problemstillingen. Hva driver deg?

– Menneskehandel er så spennende og viktig, og så givende, at jeg nesten må spørre meg selv om jeg er egoistisk når jeg driver med det. I klubben tar vi en utfordring av gangen, og passer på å feire enhver liten seier. Når vi fokuserer på alt vi får til blir det ikke så deprimerende å jobbe med dritten.

– Helt til slutt, hva fikk deg til å engasjere deg i soroptimistklubben i Arendal og Grimstad?

– Min tante, Synnøve Bulien, var faktisk en av grunnleggerne av klubben i 1971. Hun var lærer på Grimstad Videregående skole og var så lei av at alle vennene hennes var lærere. Soroptimistklubben er jo en klubb for alle yrkesgrupper, så her treffer vi alle mulige mennesker og lærer om det de driver med. Som soroptimist kan du plutselig finne deg på et møte en sen høstkveld, og lære om hvordan øyet oppfører seg i høstmørket.